დავალება N6
საჯარო გამოსვლა

„ოცნება, რომელიც არ დავთმე“

მოდული: კომუნიკაცია ქართულ ენაზე
თემა: სწავლა-აღზრდა
ლექტორი: გიული ყულუმბეგაშვილი
სტუდენტი: სოფიო მანთაშაშვილი

გამარჯობა ყველას.
საოცარი შეგრძნებაა აქ ყოფნა — იმავე სკოლაში, სადაც ოდესღაც მე ვიჯექი თქვენსავით, იმავე კლასებში, იმავე სკამებზე… და მაშინ, ალბათ, ვერასდროს წარმომედგინა, რომ ოდესმე ამ სცენაზე ვიდგებოდი, როგორც მსოფლიოს ყველაზე ცნობილი ინდუსტრიის, შოუ-ბიზნესის ერთ-ერთი ლიდერი კომპანიის წარმომადგენელი.

როცა თქვენი ასაკის ვიყავი, ხშირად მესმოდა:
„დაუბრუნდი მიწას და მოეშვი შეუძლებელზე ოცნებას“,
„ასეთი რაღაცები მხოლოდ ფილმებში ხდება“.
და მეც ზოგჯერ ვიჯექი, ვუყურებდი ცას და ვფიქრობდი — *„ნუთუ მართლა შეუძლებელია?“*
მაგრამ სადღაც გულის სიღრმეში მჯეროდა, რომ შეუძლებელი — უბრალოდ დროებით დაუჯერებელი რამე იყო.

ადრე ბევრი სურვილი მქონდა… წარმომიდგენია ჩემი თავი უამრავ პროფესიაში, მაგრამ ბოლოს მივხვდი — „მსურდა ისეთი სამყარო შემექმნა, სადაც ადამიანებს ბედნიერების განცდა დაუბრუნდებოდათ. არა მხოლოდ მაყურებლებს, არამედ არტისტებს“

ცხოვრება მარტივი არ ყოფილა.
მე დავიწყე ნულიდან — პატარა ოთახიდან, განვადებით ნაყიდი ლეპტოპით და დიდი იდეით. ხშირად არ მქონდა რესურსები, რომ პროექტი გამეგრძელებინა, ზოგჯერ კი ისეთი წარუმატებლობები მქონდა, რომ საკუთარ თავში ეჭვი მიჩნდებოდა.
ერთხელ ჩვენი გუნდის მთელი შრომა ერთ ღამეში დაიკარგა — პროგრამა, რომელზეც წლები ვმუშაობდით, ჩავარდა.
მახსოვს, იმ ღამეს მარტო ვიჯექი ოფისში და ვფიქრობდი:
„იქნებ ეს იყო ბოლო შანსი… იქნებ უნდა დავნებდე?“
და მერე გამახსენდა პატარა მე — ის ბავშვი, რომელიც ოცნებობდა, რომ ადამიანები გაეღიმებინა, მათი ცხოვრება გამენათებინა. და ვთქვი:
„არა. ეს ხომ მხოლოდ ერთი წარუმატებლობაა, არა დასასრული.“

მეორე დღეს ისევ დავიწყე ნულიდან.
და სწორედ მაშინ მივხვდი — **წარუმატებლობა არ არის მარცხი, თუ შენ არ შეწყვეტ ბრძოლას.**

წლების შემდეგ, როცა ჩემი კომპანია უკვე მილიონობით ადამიანს აერთებდა — ფილმებით, შოუებით, მუსიკით, თამაშებით — ვიგრძენი, რომ სწორედ ის ბავშვური სიყვარული გახდა ჩემი მთავარი იარაღი.
სხვა შეიძლება მიილტვედეს ფულს , პოპულარობას, სახელწოდებებსკენ…
მაგრამ ნამდვილი წარმატება მოდის იქიდან, როცა გიყვარს ის, რასაც აკეთებ.

ხშირად მითქვია ჩემს გუნდთან:
„ჩვენ არ ვქმნით მხოლოდ ფილმებს ან კონცერტებს — ჩვენ ვქმნით ადამიანების ემოციებს.“
და ეს არის ყველაზე ძვირფასი რამ მსოფლიოში.

დღეს, როცა აქ ვდგავარ, ვიცი — თქვენც ბევრს გაწუხებთ კითხვა:
„შემიძლია?“
„მეყოფა ძალა?“
„რადგან პატარა ქალაქიდან ვარ, მაქვს კი შანსი?“
გეტყვით გულწრფელად: **შეგიძლიათ ყველაფერი.**
შეგიძლიათ შექმნათ სტარტაპი, რომელიც შეცვლის მსოფლიოს;
შეგიძლიათ დაწეროთ სიმღერა, რომელიც მილიონ ადამიანს გააღიმებს;
შეგიძლიათ გადაარჩინოთ ვიღაც, უბრალოდ იმიტომ, რომ გჯერათ.

ნუ იფიქრებთ, რომ გზა მარტივი იქნება. არც ჩემი იყო.
მაგრამ ყველაზე ლამაზი გზები სწორედ მაშინ იწყება, როცა გეშინია — და მაინც მიდიხარ.

ერთ დღეს თქვენც მიაღწევთ თქვენს წარმატებას.
იქნებ გახდეთ რეჟისორი, ექიმი, მასწავლებელი, მეცნიერი ან გამომგონებელი.
მაგრამ გთხოვთ — როცა ეს მოხდება, **დაიმახსოვრეთ, საიდან დაიწყეთ.**
დაუბრუნდით თქვენს სკოლას, თქვენს ქუჩას, თქვენს პირველ ოცნებას.
გააზიარეთ თქვენი ისტორია და გაუზიარეთ რწმენა სხვებსაც.

დღეს მე აქ ვდგავარ, როგორც ადამიანი, რომელმაც ბევრი დაკარგა, ბევრჯერ წააწყდა კედლებს — მაგრამ არასოდეს დანებებულა.
და მინდა გითხრათ:
თუ თქვენც გიყვართ ის, რასაც აკეთებთ,
თუ გჯერათ თქვენი გზის,
და თუ გაქვთ გამბედაობა ოცნების დასაცავად —
მაშინ ერთხელაც თქვენც იდგებით სცენაზე,
და თქვენს წინ ახალი თაობა იკითხავს:
„ნეტავ როგორ მოახერხა?“

და თქვენ გაუღიმებთ და იტყვით:

„უბრალოდ დავიწყე, არ შევჩერებულვარ და მჯეროდა.“

გმადლობთ.